USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **V. T.,** zastoupen JUDr. Rudolfem Postlem, advokátem se sídlem Masarykovo nám. 14, Podbořany, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 7. 2017, č. j. OAM-96/LE-LE05-LE25-2017, o návrhu žalobce na ustanovení zástupce, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 8. 2017, č. j. 60 Az 48/2017 – 16,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalovaný rozhodnutím ze dne 28. 7. 2017, č. j. OAM-96/LE-LE05-LE25-2017, rozhodl tak, že žalobci se neuděluje mezinárodní ochrana podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobce proti tomuto rozhodnutí podal žalobu, v níž požádal o ustanovení advokáta Mgr. Ing. Jakuba Backy.

[2] Krajský soud usnesením asistentky soudkyně ze dne 16. 8. 2017, č. j. 60 Az 48/2017 – 16, žalobci ustanovil zástupcem JUDr. Rudolfa Postla, advokáta. Usnesení bylo žalobci doručeno dne 18. 8. 2017. Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále též „stěžovatel“) dne 31. 8. 2017 kasační stížnost, v níž uvedl, že k Mgr. Ing. Jakubovi Backovi má důvěru a vyjádřil přesvědčení, že nebyly dány žádné rozumné důvody pro to, aby mu tento advokát nebyl ustanoven.

[3] Zároveň podáním ze dne 31. 8. 2017 požádal žalobce krajský soud o změnu ustanoveného advokáta tak, aby mu byl zástupcem ustanoven Mgr. Ing. Jakub Backa, advokát. Krajský soud vyhodnotil toto podání jako námitky proti usnesení ze dne 16. 8. 2017, č. j. 60 Az 48/2017 – 16, a o těchto následně rozhodl samosoudkyní usnesením ze dne 6. 9. 2017, č. j. 60 Az 48/2017 – 35, kterým potvrdila výše uvedené usnesení. Toto

usnesení následně stěžovatel též napadl kasační stížností, která byla vyřízena usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2018, č. j. 4 As 195/2017 - 23.

[4] Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval otázkou, zda jsou ve věci dány podmínky řízení o kasační stížnosti. Vzhledem ke stejnému skutkovému stavu jako ve věci rozhodnuté usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 1. 2018, č. j. 4 As 195/2017 - 23, přijal v nyní projednávané věci zdejší soud totožné řešení. Ze spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že žaloba byla zamítnuta rozsudkem krajského soudu ze dne 24. 10. 2017, č. j. 60 Az 48/2017 – 55, neboť ekonomické důvody uváděné stěžovatelem nejsou podřaditelné pod ustanovení § 12 zákona o azylu.

[5] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud konstatuje, že rozhodování o podané kasační stížnosti ztratilo význam. Ať už by o této kasační stížnosti totiž bylo rozhodnuto jakkoliv, nezměnilo by to nic na právní situaci stěžovatele, neboť řízení ve věci samé vedené u krajského soudu pod sp. zn. 60 Az 48/2017 již bylo pravomocně ukončeno shora uvedeným rozsudkem krajského soudu. Tento rozsudek již nelze napadnout kasační stížností, jelikož lhůta pro její podání dle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s."), již marně uplynula. Ze spisu krajského soudu a vnitřní databáze Nejvyššího správního soudu je navíc zřejmé, že proti rozsudku krajského soudu ze dne 24. 10. 2017, č. j. 60 Az 48/2017 – 55, stěžovatel kasační stížnost nepodal.

[6] Nejvyšší správní soud se k procesně obdobné situaci vyjádřil svým usnesením ze dne 1. 2. 2006, č. j. 1 As 23/2005 - 146: „*Chybí zde tedy jedna z podmínek řízení – důvod a zájem na právní ochraně. Zájem na právní ochraně není dán tehdy, je-li každému zřejmé, že soudní řízení v dané věci nemůže mít objektivně žádný užitek. Pokud je tedy podána kasační stížnost proti rozhodnutí městského soudu, kterým bylo rozhodnuto o tom, že stěžovatel není osobou zúčastněnou na řízení, a nevede se řízení, v němž by bylo možno práva osoby zúčastněné na řízení vykonávat, pozbude stěžovatel v dosud probíhajícím řízení o kasační stížnosti zájem na právní ochraně a nastane neodstranitelný nedostatek podmínky řízení, pro který nelze v tomto řízení pokračovat a tuto kasační stížnost je třeba odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s.*" Stejný právní názor vyjádřil Nejvyšší správní soud i v dalších rozhodnutích, srov. např. usnesení ze dne 20. 10. 2003, č. j. 6 Ads 42/2003 - 79, nebo usnesení ze dne 29. 6. 2006, č. j. 4 Ads 2/2005 - 24, a stejně Nejvyšší správní soud postupoval také v usnesení ze dne 11. 4. 2013, č. j. 4 As 14/2013 - 17.

[7] V důsledku zamítnutí žaloby, a tedy ukončení soudního řízení ve věci samé se stalo rozhodování o kasační stížnosti stěžovatele proti procesnímu usnesení krajského soudu bezpředmětným. Meritorní rozhodnutí o kasační stížnosti nemůže být ani podkladem pro případnou obnovu řízení (srov. § 114 odst. 1 s. ř. s.) a nemůže být z povahy věci ani podkladem pro případnou náhradu škody z titulu odpovědnosti státu za škodu způsobenou nezákonným rozhodnutím (pokud by byla shledána nezákonnost napadeného usnesení krajského soudu). Případná škoda by totiž mohla být eventuelně způsobena toliko rozsudkem o zamítnutí žaloby, který však stěžovatel kasační stížností nenapadl, a nelze tak již žádným způsobem dosáhnout jeho zrušení, které je předpokladem pro případné uplatnění nároku na náhradu škody. Za těchto okolností nezbývá než konstatovat, že stěžovatel objektivně nemůže mít z rozhodnutí o kasační stížnosti jakýkoli užitek.

[8] I v nynější věci nad rámec důvodů tohoto rozhodnutí musí Nejvyšší správní soud krajskému soudu vytknout jeho postup, kdy po podání kasační stížnosti na výzvu Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2017 nepředložil soudní spis k rozhodnutí o kasační stížnosti, namísto toho rozhodl dne 24. 10. 2017 o žalobě a spis předložil Nejvyššímu správnímu soudu po opakovaných telefonických urgencích až dne 28. 12. 2017.

[9] Vzhledem k naplnění výše uvedeného důvodu pro odmítnutí kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud již nezabýval otázkou naplnění dalších podmínek přípustnosti kasační stížnosti a úvahami o možné změně dosavadní judikatury v dané věci.

[10] O nákladech řízení rozhodl soud na základě § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s., podle nichž nemá při odmítnutí návrhu žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. ledna 2018

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu